

Latvijas Republikas Senāts

LĒMUMS

Rīgā 2026.gada 27.maijā

Senāts šādā sastāvā: senatore referente Diāna Makarova, senatori Ermīns Darapoļskis un Ieva Višķere

rakstveida procesā izskatīja /Persona A/ blakus sūdzību par Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2026.gada 18.marta lēmumu, ar kuru atteikts pieņemt /Persona A/ pieteikumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicējs /Persona A/ vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu, kurā lūgts citstarp uzdot Latvijas Universitātei atzīt vairākus pieteicēja iepriekš tiesību zinātņu maģistrantūrā nokārtoto studiju kursu rezultātus.

[2] Administratīvās rajona tiesas tiesnesis atteicās pieņemt pieteikumu, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 191.panta pirmās daļas 8.punktu (pieteikumu iesniegusi persona, kurai nav tiesību iesniegt pieteikumu).

Tiesneša lēmumā norādīts, ka atbilstoši Augstskolu likuma 47.pantam un Ministru kabineta 2004.gada 16.novembra noteikumu Nr. 932 „Studiju uzsākšanas kārtība vēlākos studiju posmos” 2.punktam normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā iepriekšējā izglītībā sasniegtu studiju rezultātu atzīšana ir priekšnoteikums studiju turpināšanai vēlākos studiju posmos. Ja persona neīsteno tiesības turpināt studijas vēlākos studiju posmos, tad studiju rezultātu neatzīšana neaizskar un nevar aizskart šīs personas tiesības vai tiesiskās intereses. Pieteicējs apzināti izvēlējās studijas uzsākt no jauna, nevis tās turpināt vēlākos studiju posmos. Tādējādi pieteicējs ir atteicies no priekšrocībām, ko nodrošina studiju turpināšana vēlākos studiju posmos. Līdz ar to pieteicējs nevar prasīt studiju rezultātu atzīšanu, jo tā balstīta tiesībās, kuras pieteicējs pats izvēlējās neizmanto.

[3] Pieteicējs par tiesneša lēmumu iesniedza blakus sūdzību.

Blakus sūdzībā norādīts, ka lēmumu par iepriekšējā izglītībā sasniegtu studiju rezultātu atzīšanu vai neatzīšanu pieņem komisija saskaņā ar Ministru kabineta 2018.gada 14.augusta noteikumiem Nr. 505 „Ārpus formālās izglītības apgūto vai profesionālajā pieredzēs iegūto kompetenču un iepriekšējā izglītībā sasniegtu studiju rezultātu atzīšanas noteikumi”. Šāds lēmums maina iestādei īpaši pakļautās personas – studenta – statusu, tāpēc

tas ir uzskatāms par administratīvo aktu un ir pārsūdzams. To tieši nosaka minēto noteikumu 19.punkts. Tādējādi tiesai bija jāierosina un jāizskata lieta pēc būtības. Taču tiesnesis bez lietas ierosināšanas ir sniedzis vērtējumu par pieteikuma apmierināšanas iespējām. Tiesnesis nav ņēmis vērā, ka pieteicējam ir tiesības izvēlēties uzsākt studijas no jauna vai tās turpināt vēlākos studiju posmos. Normatīvajos aktos nav atrodams aizliegums atzīt iepriekšējo studiju sasniegumus, ja persona izvēlas studijas uzsākt no jauna. Tādējādi personai ir tiesības prasīt iepriekšējo studiju sasniegumu atzīšanu neatkarīgi no veida, kādā tā ir iestājusies augstskolā.

Motīvu daļa

[4] Blakus sūdzības tiesvedības kārtībā izšķirams, vai ir pieļaujams pieteicēja pieteikums par pienākuma uzlikšanu Latvijas Universitātei atzīt vairākus pieteicēja iepriekšējo studiju ietvaros nokārtoto kursu rezultātus apstākļos, kad pieteicējs studijas uzsāk no jauna, nevis tās turpina vēlākos studiju posmos.

[5] Kā izriet no pieteikuma un blakus sūdzības, pieteicējs 2022.gadā uzsāka studijas Latvijas Universitātes Juridiskajā fakultātē profesionālā maģistra programmā „Tiesību zinātne”, taču vēlāk tika eksmatrikulēts. 2025.gadā pieteicējs šajā pašā programmā studijas uzsāka no jauna. Pieteicējs lūdza Latvijas Universitātei atzīt vairākus pieteicēja iepriekšējo studiju ietvaros nokārtoto kursu rezultātus. Kā norāda pieteicējs, Latvijas Universitāte to atteica, jo tās ieskatā personai ir tiesības uz iepriekšējo studiju rezultātu atzīšanu tad, ja persona studijas turpina jeb atsāk vēlākos studiju posmos, nevis uzsāk tās no jauna. Pieteicējs tam nepiekrīt un uzskata, ka personai ir tiesības uz iepriekšējo studiju rezultātu atzīšanu arī tad, ja persona studijas uzsāk no jauna. Šajā sakarā pieteicējs pieteikumā norāda, ka Latvijas Republikas Satversme un Augstskolu likums paredz personas tiesības izvēlēties uzsākt studijas no jauna vai turpināt tās vēlākos studiju posmos. Pieteicējs uzskata, ka normatīvajos aktos nav noteikts aizliegums iepriekš nokārtotos studiju kursus atzīt tad, ja persona izvēlas studijas uzsākt no jauna, nevis tās turpināt vēlākos studiju posmos. Šajā sakarā pieteicējs norāda vairākus ar tiesību normu interpretāciju saistītus argumentus. Pieteicējs arī norāda: pat ja uzskatītu, ka likumdevējs nav apsvēris iepriekš sasniegtu studiju rezultātu atzīšanu tādā gadījumā, kad persona studijas uzsāk no jauna, tad ir konstatējams likuma robs, kas ir aizpildāms tiesību tālākveidošanas ceļā.

No iepriekš norādītā izriet, ka starp pieteicēju un Latvijas Universitāti ir strīds par to, vai pieteicējam ir tiesības uz iepriekšējā izglītībā sasniegtu studiju rezultātu atzīšanu tad, ja pieteicējs studijas uzsāk no jauna, nevis tās turpina vēlākos studiju posmos. Tiesnesis lēmumā ir sniedzis savu vērtējumu pieteicēja argumentiem un ir secinājis, ka pieteicējam šādu tiesību nav, tāpēc pieteikumu atzinis par nepieļaujamu. Tomēr Senāts atzīst, ka pieteicēja tiesai nodotais tiesību jautājums – vai iepriekšējā izglītībā sasniegtie studiju rezultāti ir atzīstami, ja persona studijas uzsāk no jauna – ir risināms, skatot lietu pēc būtības, jo pieteicējs tiesā ir vērsies tieši tāpēc, ka starp viņu un Latvijas Universitāti pastāv strīds par konkrēto tiesību esību konkrētajos faktiskajos apstākļos. Citiem vārdiem sakot, apstākļi, ar ko tiesnesis ir pamatojis pieteikuma nepieņemšanu, ir pušu starpā esošais tiesiskais strīds, kura dēļ pieteicējs ir vērsies tiesā. Tas, vai pieteicējam ir tiesības uz iepriekšējā izglītībā sasniegtu studiju rezultātu atzīšanu apstākļos, kad pieteicējs studijas ir uzsācis no jauna, ir pieteikuma pamatotības, nevis pieļaujamības jautājums. Šā iemesla dēļ pārsūdzētais tiesneša lēmums ir atceļams, un jautājums par pieteikuma virzību ir nododams jaunai izskatīšanai.

[6] Senāts šobrīd nesniegs atbildes uz pieteicēja blakus sūdzības argumentiem par to, vai no tiesību normām izriet personas tiesības uz iepriekšējo studiju rezultātu atzīšanu, ja šī persona studijas uzsāk no jauna, nevis tās turpina vēlākos studiju posmos, jo šie argumenti attiecas uz tiesai nodotā tiesiskā strīda atrisinājumu pēc būtības.

[7] Pieteicējs Senātā ir iesniedzis ne vien blakus sūdzību par tiesneša lēmumu, bet arī pagaidu aizsardzības lūgumu, ko pieteicējs bija iesniedzis arī Administratīvajā rajona tiesā.

Tā kā tiesnesis ar pārsūdzēto lēmumu atteicās pieņemt pieteicēja pieteikumu un tāpēc neskatīja pieteicēja pagaidu aizsardzības lūgumu, tad Senāts, izskatot pieteicēja blakus sūdzību par konkrēto tiesneša lēmumu, atbilstoši Administratīvā procesa likuma 323.pantam ir tiesīgs lemt tikai par to jautājumu, ko vispirms ir risinājis tiesnesis, proti, par pieteikuma pieļaujamību, nevis par pagaidu aizsardzības piemērošanu. Ja tiesnesis, lemjot no jauna par pieteicēja pieteikuma virzību, nekonstatēs šķēršļus pieteikuma pieņemšanai un lietas ierosināšanai, tad attiecīgi tiesnesim būs jāizskata pieteicēja lūgums piemērot pagaidu aizsardzību.

[8] Pieteicējs blakus sūdzībai ir pievienojis dokumentus, daļa no kuriem netiek pievienoti lietas materiāliem, jo tie jau atrodas lietā. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 114.¹panta otrajai daļai elektroniski iesniegtie dokumenti pieteicējam netiek atdoti.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 114.¹ panta otro daļu, 129.¹panta pirmās daļas 1.punktu, 323.panta pirmās daļas 2.punktu un 324.panta pirmo daļu, Senāts

nolēma

atteikt pieņemt blakus sūdzībai pievienotos dokumentus, kas atrodas lietas materiālos;

atcelt Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2026.gada 18.marta lēmumu un nodot jautājumu par pieteikuma virzību jaunai izskatīšanai Administratīvajā rajona tiesā;

atmaksāt /Persona A/ 15euro drošības naudu par blakus sūdzības iesniegšanu.

Lēmums nav pārsūdzams.

D. Makarova E. Darapoļskis I. Višķere